

siden 1902, vidner jo om, at vi ikke magter paa tilfredsstillende Maade at drive de smaa Øer, der ligger derovre. Der er aarligt bevilget henimod $\frac{1}{2}$ Million Kroner til Fremme af Forholdene derovre, men dog har det vist sig, at Øerne ikke alene er i Stilstand, men i stærk Tilbagegang. Under Højres Administration var der i 1880 33,763 Indbyggere og i 1901 kun 30,587. Der var altsaa sket en Tilbagegang paa 9,6 pCt. I 1911 var der kun 27,104 Indbyggere, og der var altsaa i de 10 Aar fra 1901 en Tilbagegang paa 11,2 pCt. Jeg tror, at ifald Forholdene var anderledes, ifald enhver af os her i Tinget og i det andet Ting havde den Opfattelse, at det var muligt at drive de Øer frem til Gavn baade for dem, der arbejder og virker derovre, og for Landet herhjemme som Helhed, vilde der vist ikke denne Gang blive afgivet en eneste Stemme for Øernes Afstaaelse, lige saa lidt som der under tilsvarende Forhold vilde være blevet afgivet Stemmer derfor, da denne Sag sidst var til Behandling. Men nu ligger Forholdene saaledes, at man kan paavise, at de Negere, de hjemlige Arbejdere, der paa nogen Maade kan, søger at komme bort fra Øerne, enten til Sydamerika eller til de Forenede Stater i Nordamerika, hvor Forholdene er langt heldigere for dem.

Der er af foretagsomme Mænd bragt adskillige Pengeofre og sat Arbejde, Energi og Virkestrang ind paa gennem forskellige Havneanlæg, som de har kunnet paa-begynde ved Hjælp af Koncession, som er givet af Rigsdagen, at ophjælpe Øerne og tillige at fremme Handelsforbindelserne med vort Land. I 1912, da vi behandlede Forslaget om at give Koncession til et Selskab til Havneanlæg ovre paa St. Thomas, udtalte jeg, at var der Mening i hele vort Kolonivæsen derude i Vestindien, burde Staten tage det i sin Haand, skaffe de nødvendige Midler og anlægge de Havne, som Talen den Gang var om. Man gik imidlertid en anden Vej; paa Trods af vor Henstilling gik man den Vej at give Koncessionen paa 99 Aar, og da vor Henstilling ikke kunde tages til Følge, stemte ogsaa vi derfor. Jeg havde den Gang Lejlighed til at tale med en af de Mænd, der vel allermost har lagt sig i Selen for at fremme disse Foretagender derude i

Vestindien, og jeg havde den Fornøjelse, at han sagde til os, der talte med ham: Vi vilde gerne have, at Staten selv skulde overtage den Virksomhed, og vi skal stille vort Kendskab og vore Erfaringer til Statens Raadighed. Selskabet forsøgte saa at rejse en Folkestemning herhjemme til Tegning af ganske billige Andele i det planlagte store Aktieforetagende til flere Millioner Kroner. Det viste sig til Trods for en kraftig Reklame og en god Presse, at det ikke lykkedes de Mænd at faa denne Virksomhed drevet frem og faa tilveje-bragt gode finansielle Forhold for dette Selskab, skønt disse Mænd socialt og finansielt var saaledes stillede, at man skulde tro, at var der nogen, det kunde lykkes for, maatte det være dem. De maatte give op og forringe deres Planer ret betydeligt. Jeg kan godt sige her, at da forskellige Fagforeningsorganisationer havde faaet Løfte om, at der vilde blive anvendt en Del dansk Arbejdskraft ved Havneanlægene derovre ved St. Thomas, søgte vi at bevise vor Villighed til at være med ved at tegne og indbetale disse smaa Portioner uden Hensyn til, om de kunde give noget Udbytte eller ikke i den første Tid; de var jo kun paa 20 Kr. Men det er ikke lykkedes at faa Foretagendet startet paa den Maade, som de betændte Mænd den Gang havde ventet, og naar nu adskillige af de Mænd, der den Gang lagde sig i Selen for at fremme disse Foretagender, er kommet til den Opfattelse — det siges der, og jeg forudsætter, det er rigtigt —, at saaledes som Forholdene nu har udviklet sig, og vel ogsaa under Hensyn til de Begivenheder, som nu desværre finder Sted her i Verden, vilde det være uklogt paa nærværende Tidspunkt at sige Nej til det Tilbud, der foreligger angaaende Overdragelsen af de vestindiske Øer til Amerika, saa maa vi sige det samme.

Nu kan det jo se meget godt ud, naar man som den ærede foregaaende Taler henviser til, at Befolkningen maa adspørge i denne Sag, at vi maa have Befolkningens Mening at vide. Det er jo imidlertid saaledes, at den almindelige Befolkning her i Danmark føler sig ikke knyttet til de vestindiske Øer, det ved vi vist alle meget godt, men jeg kan godt se, at denne Sag for Tiden kan benyttes. Jeg skulde